

Protokół

5. posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obechnych posłów 135.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół trzeciego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół czwartego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejżenia.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański czyta: pismo c. k. Sądu obwodowego

w Cieszynie z dnia 20. czerwca 1902

Pr. $\frac{X}{10}$ 11/2 o zezwolenie na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego; które Izba zgodnie z wnioskiem p. Mycielskiego uchwala przekazać komisji prawniczej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje drugie pismo c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie z dnia 20. czerwca 1902 Pr. $\frac{XI}{14}$ 9/1 o wyjednanie zezwolenia na karno-sądowe ściganie p. Stojałowskiego i wnosi na odesłanie tego pismo do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala na Wniosek p. Urbańskiego, odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 25. czerwca 1902, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji kolejowej Ls: 661, 752.

Komisji budżetowej Ls: 612, 614 do 621, 623 do 625, 627, 634, 636, 638 do 645,

647, 648, 653, 654, 659. 660, 662, 663, 665, 666, 668, 669, 674, 676, 677, do 679, 683, 688, 691, 692, 694 do 696, 698, do 706, 709 do 714, 716 do 721, 726, 729, 732, 734 do 736, 738, 745 do 748, 753.

Komisji szkolnej Ls: 613, 622, 626, 631, 632, 652, 655, 657, 658, 664, 675, 681, 684, 685, 693, 707, 751.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls: 628 do 630, 646, 671, 797, 733.

Komisji przemysłowej Ls: 633, 687, 730.

Komisji drogowej Ls: 635, 708, 725, 728.

Komisja sanitarnej Ls: 637, 715, 749, 750.

Komisji gminnej Ls: 649,

Komisji solnej Ls: 650, 656.

Komisji podatkowej Ls: 651, 689.

Komisji prawniczej Ls: 661, 727.

Komisji petycyjnej L: 686.

Komisji administracyjnej Ls: 667, 670, 673, 690.

Po odczytaniu petycji Ls: 660 komitetu cerkiewnego w Sieliskach ad Hrebenne pow. Rawa o zasiłek na dokończenie budowy przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mysielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 664 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej o założenie gimnazjum w Rawie, przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Marszałek wzywa posłów, by przy popieraniu petycji trzymali się ściśle regulaminu, który przy popieraniu petycji, nie dopuszcza wdawania się w meritum.

Sekretarz p. Mysielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 671 Wydziału powiatowego w Rawie ruskiej w sprawie regulacji dopływów Bugu przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mysielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 681 Dmytryszyna Piotra, nauczyciela w Strutynie wyżnym o policzenie lat służby przemawia p. Bohaczewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mysielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom tak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 728 Zarządu czarnohorskiego Odziału Tow. tatrzańskiego w Kołomyi o połączenie drogi powiatowej pomiędzy Żabiem a Worochtą przemawia p. Krzysztofowicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mysielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 752 Wydziału powiatowego w Brzozowie o przedłużenie kolei lokalnej Przeworsk - Bachórz do Dynowa przemawia p. Mieczysław Urbański popierając tę petycję.

Po odczytaniu petycji Ls. 753 Zawackiego Marcina i towarzyszy, włościan w Siedliskach w sprawie szkód zrzadzonych przez rzekę San na ich gruntach przemawia p. Skrzyński popierając tę petycję.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji przed obecnem posiedzeniem.

Sekretarz p. k. Lubomirski czyta :

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy dotyczący zniesienia myt na drogach krajowych i powiatowych.

Zważywszy, że ustawa o zniesieniu myt już od lat kilku w Izbie posłów uchwa-

loną została i prezydent Skarbu przyrzekł był to zniesienie z dniem 31. grudnia 1902 w całym państwie;

zważywszy, że dotychczasowe myta na drogach krajowych i powiatowych bardzo mały dochód przynoszą, albowiem wielka część tych dochodów obracaną bywa na budki czyli na mieszkania dla dzierżawców tychże myt, na słupki, drągi, łańcuchy i inne przedmioty służące do zamknięcia tychże myt;

zważywszy, że dzierżawcami tychże myt przeważnie tylko są izraelici, którzy utrzymują równocześnie szynki i trafiki, przez co nadarza się im sposobność do demoralizacji młodych ludzi, a przeważnie dzieci przez ściąganie do siebie, przez udzielanie napojów, bardzo często za przyniesione materiały, (przeważnie produkta gospodarcze);

zważywszy, że od początku zaprowadzenia autonomii na Morawie na drogach krajowych i publicznych myta krajowe i publiczne zniesione zostały, wnoszą podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wysoki Wydział krajowy, by z porozumieniem z c. k. Namiestnictwem wezwał pełne Wydziały powiatowe, aby te jeszcze w tym roku pełnemi uchwałami zniosły wszystkie myta na drogach powiatowych, aby ubytek w dochodach, jakie myta niosą na drogach krajowych i powiatowych przez odpowiednie oprocentowanie pokrył i ku temu stosowną ustawę obmyślił.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca:

Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skołyśzewski, Huryk, Staruch, Barahasz, Korol, Barwiński, Boha-

czewski, Żardecki, Mogilnicki, Glidziuk, Szponder, Szwed, Potoczek.

W n i o s e k.

Linie c. k. uprzywilejowanej kolei Północnej cesarza Ferdynanda stanowią jedyną drogę, którą przejechać muszą wszelakie transporta z Galicji ku Zachodowi i z Zachodu ku Galicji.

Zależność całego eksportu i importu naszego kraju od polityki taryfowej przedsiębiorstwa, znajdującego się w ręku prywatnych kapitalistów, którzy naturalnie nie zaniedbują wyzyskiwać go dla swoich korzyści — równa się ciężkiemu opodatkowaniu naszego kraju na rzecz owych uprzywilejowanych kapitalistów prywatnych.

Zważywszy, iż w myśl ustawy z 6. września 1885 nr. 122. Dz. u. p., tudzież objętej nią ugody z 10. stycznia i 17. lipca 1885 pomiędzy c. k. Rządem a Towarzystwem c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda zawartej, mocą której unormowane zostały warunki odnowienia koncesji — przysłużyła państwu od 1. stycznia 1904 prawo wykupienia tej kolei żelaznej;

zważywszy, iż nabytek tak znakomicie opłacających się linii kolejowych, jak te, które obejmuje sieć c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda z pewnością nie stałby się ciężarem dla skarbu państwa, który dotąd budował i nabywał tylko gorzej rentujące się koleje żelazne — podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm, solidaryzując się z dotychczasym tego samego przedmiotu wnioskiem Reprezentacji naszego kraju w parlamencie państwowym, nr. 1 026 allegatów do stenograficznych protokołów XVII. sesji Izby poselskiej Rady państwa — raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by poczynił wszelkie ku temu przygotowania, ażeby w terminie, kiedy upaństwowienie linii c. k. uprz. kolei Północnej cesarza Ferdynanda kontraktowo stanie się dopuszczalnym, to

jest 1. stycznia 1904, wykupno ich rzeczywiście zostało dokonaniem.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Sprawozdawca:
Merunowicz w. r.

Vayhinger, Witosławski, Huza, Jabłoński, Maiss, Jahl, Michalski, Starzyński, Romanowicz, Rayski, Lipiński, Bujnowski, Tarnawski, Wiśniewski, Tomaszewski, Dzieślewski, E. Michałowski, Schätzel, Maryewski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że powszechnie uznana jest rzeczą, że obecnie obowiązująca ustawa gminna dla mniej znacznych miejscowości z dnia 12. sierpnia 1866 Nr. 9. Dz. u. kr. jest nieodpowiednią,

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Wydział krajowy, aby na jednej z najbliższych sesji Sejmu krajowego przedłożył projekt ustawy gminnej dla wszystkich gmin kraju, które nie mają własnych statutów i w których nie obowiązują ustawy z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kr. i z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. kr. na zasadzie przyłączenia obszaru dworskiego do gminy, z możliwym jednak uwzględnieniem praw właścicieli dotychczasowych obszarów dworskich, wysłuchawszy ewentualnie pierwiej zdania zaproszonej ankiety.

We Lwowie dnia 22. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Bujnowski w. r.

Maiss, Maryewski, Bednarski, Romanowicz, Rayski, Potoczek, Vayhinger, Witosławski, Wiśniewski, Merunowicz, Żardecki, Tomaszewski, Jabłoński, Huza, Dzieślewski, Michalski, Fruchtmann, Kolischer, Skołyżewski, Łazarski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że w gospodarce funduszem krajowym na cele zdrowotne, spo-

strzegać się dają stosunkowo zbyt wysokie wydatki na potrzeby bieżące, i zachodzi uzasadniona wątpliwość: czy wszystkie wydatki są niezbędne;

zważywszy, że natomiast inwestycje w tym dziale gospodarstwa krajowego nie odpowiadają stosunkowo rzeczywistej potrzebie kraju;

zważywszy, że piętrzą się coraz to nowe wymagania do funduszu krajowego które przechodzą nieraz jego siły; że wskutek tego rozumne oszczędności są zewszed miar wskazane;

zważywszy wreszcie, że sprawy dotyczące zdrowia publicznego wymagają z natury rzeczy prócz opinii znawców zawodowych lekarskich i administracyjnych, także i współdziałania mężów biorących czynny udział w sprawach szpitalnych —

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by powołał mieszaną ankietę w celu zbadania, w jakim kierunku, bez uszczerbku dla sprawy, można przeprowadzić oszczędności w dziale administracji funduszu na cele zdrowotne, jakie są niezbędne inwestycje w szpitalnictwie krajowym, jak w skuteczny sposób urządzić nadzór nad szpitalami i w ogóle, jak zmienić dzisiejszy system gospodarki krajowej na cele zdrowotne.

Protokół szczegółowy obrad przedstawi Wydział krajowy Sejmowi wraz z swoją opinią i wnioskami na najbliższej sesji.

We Lwowie dnia 21. czerwca 1902.

Wnioskodawca.
Antoni Mars w. r.

Tarnawski, Włodek, Wład. Jaworski, Bednarski, Sękowski, Ad. Jędrzejowicz, Roman Potocki, Z. Tarnowski, Bujnowski, Stanisław Jędrzejowicz, Struszkiewicz, Hupka, Trzeciecki, Jabłoński, St. Tarnowski, Płocki, Bobrzyński, Tomaszewski, Gołuchowski, Wurst, Rayski, Dąbski.

Sekretarz p. Mycielski czyta :

W n i o s e k.

Zważywszy, że uchwalone przez Wysoki Sejm w d. 12. i 18. lutego r. 1898, a sankcyonowane w d. 9. grudnia r. 1899 ustawy: „O komasacyi gruntów rolnych“, „O podziale lub regulacyi użytkowania gruntów wspólnie używanych“ — oraz „O składzie komisji krajowej dla spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów i zaokrąglenia granic leśnych“ dotąd w życie wprowadzone nie zostały, gdyż mimo kilkakrotnie przez posłów wnoszonych interpelacyi c. k. Rząd rozporządzeń wykonawczych dotąd nie wydał;

zważywszy, że przez tę zwłokę już trzeci rok jest niepowrotnie straconym dla urzeczywistnienia dążeń Sejmu w kierunku poprawy naszych stosunków agrarnych podjętych i że każdy dalszy rok zwłoki nieobliczalnie krajowi i jego ludności rolniczej przynosi szkody —

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić co następuje:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by ustawy: „O komasacyi gruntów rolnych“, „O podziale lub regulacyi gruntów wspólnie używanych“ oraz „O składzie komisji krajowej dla spraw wyłączenia obcych gruntów z lasów i zaokrąglenia granic leśnych“ w jak najkrótszym czasie w życie wprowadził.

Lwów dnia 23. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Hupka w. r.

Zdz. Tarnowski, Tyszkiewicz, Wład. Jaworski, Gniewosz, Stadnicki, Cielecki, Janczewski, Stan. Badeni, Buynowski, Romanowicz, Potoczek, Wilczkiewicz, Stan. Tarnowski, Struszkiewicz, Bobrzyński, A. Jędrzejowicz, Mars, Stan Jędrzejowicz, K. Badeni, Płocki, Kolischer, Sękowski, Żardecki, Zd. Skrzyński, Rayski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa c. k. Rząd, by stosownie do kilkakrotnych już uchwał Sejmu, zastosował się do Najwyższego postanowienia z dnia 4. czerwca 1869 i rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 Nr. 24 Dz. u. kr. i wprowadził jak najrychlej język polski jako urzędowy we wszystkich władzach i urzędach w Królestwie Galicyi i Lodomerji wraz z W. Ks. Krakowskiem, podległych ministerstwom: spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia, sprawiedliwości, skarbu, handlu, rolnictwa i obrony krajowej, w służbie wewnętrznej i w znoszeniu się z innymi władzami w kraju w granicach przez Najwyższe postanowienie z 4. czerwca 1869 wskazanych.

Lwów dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Stapiński w. r.

Jabłoński, Maiss, Michalski, Potoczek, Lipiński, Rayski, Maryewski, Tomaszewski, Jahl, Kramarczyk, Szwed, Bojko, Romanowicz, Rutowski, Żardecki, Kolischer, Bujnowski, Michałowski, Fruchtman, Bednarski, Huza, Wurst, Vayhinger.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, by zbadał, którym gminom i w jakiej wysokości należy się zaległy dodatek gminny od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacyi od r. 1893 do r. 1897 i aby tym gminom użyczył wszelkiej pomocy do jak najszybszego ściągnięcia tych należności od c. k. funduszu propinacyjnego.

Lwów dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Jan Stapiński w. r.

Huryk, Mazikiewicz, Bohaczewski, Jabłoński, Michalski, Bednarski, Maiss, Potoczek, Jahl, Kramarczyk, Szwed, Bojko, Łazarski, Żardecki, Ostapczuk, Barabasz, Huza, Korol.

W n i o s e k.

Zważywszy, że zatrzymanie w ustawie o prestacyach, funduszach i kompetencji co do dróg publicznych nierządowych z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. kr. jest dla stanu dróg gminnych niekorzystne,

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony 1/2. projekt ustawy, zmieniający niektóre postanowienia powyższej ustawy.

Wnioskodawca:
Bujnowski w. r.

Tomaszewski, Witosławski, Wurst, Fruchtmann, Żardecki, Romanowicz, Rayski, Rutowski, Maryewski, Lipiński, Kolischer, Piętak, Merunowicz, Bednarski, Dr. Maiss, Wiśniewski, Michalski, Tarnawski, Vayhinger, Łazarski, Huza.

U s t a w a

z dnia 1902 Nr. Dz. u. kr. dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy o prestacyach, funduszach i kompetencji co do dróg publicznych nierządowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 15., 24., 25., 35., 36., 37., 38., 41 i 43. ustawy krajowej z dnia 5. lipca 1897 Nr. 43. Dz. u. k. zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 15.

Koszta budowy i utrzymania dróg gminnych I. i II. klasy (§§. 4. i 5.) tak na gruntach gminy jak obszaru dworskiego mają być pokrywane zasiłkiem z powiatowego funduszu dróg gminnych, który dla dróg gminnych II. klasy w takim tylko razie udzielony będzie, jeżeli dochody z innych źródeł, przeznaczonych specjalnie na rzecz tych dróg nie wystarczają na pokrycie niezbędnych potrzeb (§. 25. ust. 2.).

§. 24.

Kto opłaca podatek bezpośredni, uiszcza rocznie na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych 10% podatków bezpośrednich przypisanych mu w gminie lub na obszarze dworskim (w gminie katastralnej).

Do powiatowego funduszu dróg gminnych wpływają także dochody z innych źródeł, przeznaczone na rzecz tego funduszu.

§. 25.

Z powiatowego funduszu dróg gminnych pokrywane być mają potrzeby dróg gminnych I. klasy.

Z funduszu tego pokrywane być mają również niedobory miejscowych funduszy dróg gminnych II. klasy udzielaniem odpowiedniego zasiłku (§. 15.), zwłaszcza na opędzenie kosztów materiału, potrzebnego do utrzymania lub odbudowania mostów na tych drogach, niemniej innych wydatków koniecznych do utrzymania tych dróg w stanie, do komunikacyi publicznej przydatnym.

§. 35.

Wydział krajowy prowadzi w granicach niniejszej ustawy naczelną nadzór nad kierunkiem, budową i utrzymaniem wszystkich innych dróg publicznych nierządowych tudzież nad ich funduszami, wydaje potrzebne w tym celu instrukcyje tak administracyjne i rachunkowe jakoteż i techniczne i czuwa nad ściśłem wykonywaniem przepisów istniejących.

Jeżeli Wydział powiatowy zaniedbuje bądź drogi powiatowe, bądź drogi gminne I. klasy, lub nie wykonuje należycie nadzoru nad drogami gminnymi II. klasy albo w sposób nieodpowiedni używa funduszków drogowych, natenczas wydaje Wydział krajowy stosowne zarządzenie a w razie potrzeby przez siebie uznanej, ustanowi za zgodą politycznej Władzy krajowej na koszt powiatu własny organ w celu zastępowania Wydziału powiatowego.

Również może Wydział krajowy w razie potrzeby, przez siebie uznanej, objąć w zarząd własny budowę i utrzymanie drogi powiatowej albo gminnej I. klasy, przyczem oznaczy kwotę, która w takim razie z funduszków powiatowych, względnie z powiatowego funduszu dróg gminnych w czasie trwania tego zarządu ma być oddaną do dyspozycji Wydziału krajowego wraz z dochodami przeznaczonymi specjalnie na rzecz drogi odnośnej.

Wydział krajowy rozstrzyga spory między Radami powiatowymi co do potrzeby i kierunku dróg powiatowych (§. 3.), dalej spory między Wydziałami powiatowymi co do potrzeby i kierunku nowych dróg gminnych I. klasy (§. 4.), rozstrzyga w razie niezgodności zdań między gminą i obszarem dworskim, względnie między gminami i obszarami dworskimi a Wydziałem powiatowym względnie Wydziałami powiatowymi z drugiej strony co do potrzeby drogi gminnej II. klasy (§. 5.) i w ogólności rozstrzyga spory drogowe w drodze odwołania się doń wniesione.

§. 36.

Rada powiatowa stanowi:

1. o budowie i kierunku drogi powiatowej, a odnośne uchwały swoje podaje do wiadomości Wydziału krajowego;

2. o funduszach potrzebnych do budowy i utrzymania dróg powiatowych (§. 14);

3. o dotacyi potrzebnej na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych (§. 26).

§. 37.

Wydział powiatowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg powiatowych tudzież dróg gminnych I. klasy (§. 4) i o ile to uzna za potrzebne, porucza wskazane przez siebie czynności odnośnemu miejscowemu zarządowi dróg gminnych II. klasy;

2. nadzoruje miejscowe zarządy drogowe co do budowy i utrzymania dróg gminnych II. klasy i kieruje odnośnymi czynnościami tychże zarządów (§. 38), a w razie zaniedbania, wydaje stosowne zarządzenia;

3. zarządza powiatowym funduszem dróg gminnych, przedkłada corocznie Radzie powiatowej preliminarz potrzeb, które z tego funduszu mają być pokryte i wyznacza zasiłki w myśl §. 25;

4. kieruje budową i sprawuje nadzór nad utrzymaniem drogi krajowej, jeżeli ta czynność przez Wydział krajowy została mu powierzona;

5. orzeka w braku porozumienia między gminą a obszarem dworskim tudzież między sąsiednimi gminami i obszarami dworskimi co do potrzeby drogi gminnej II. klasy;

6. rozstrzyga spory i rekursy w sprawach dróg gminnych II. klasy;

7. orzeka w sprawach naruszenia całości drogi publicznej i przywrócenia jej do pierwotnego stanu;

8. w razie zaniechania drogi powiatowej lub gminnej przeprowadza całą czynność §. 11. przepisaną;

9. sporządza i utrzymuje w ewidencji kataster dróg powiatowych i gminnych, co do tych ostatnich przy współudziale gmin i obszarów dworskich

§. 38.

Zarząd dróg gminnych II. klasy (miejscowy zarząd drogowy) składa się z naczeln-

nika gminy, względnie jego zastępcy i przełożonego obszaru dworskiego.

W miejscowościach, w których obszar wcielony jest do gminy, miejscowy zarząd drogowy należy do zakresu działania zwierzchności gminnej, względnie magistratu.

Miejscowy zarząd drogowy prowadzi całą techniczną i ekonomiczną administrację dróg gminnych II. klasy, do niego należy staranie, aby te drogi w dobrym stanie były utrzymywane.

Tenże zarząd kieruje budową i dozoruje utrzymania drogi gminnej I. klasy w granicach odnośnej miejscowości, o ile mu ta czynność przez Wydział powiatowy została powierzona (§. 37 ust. 1). Sposób, w jaki zarząd drogowy i tegoż poszczególni członkowie sprawować mają czynności, należące do ich zakresu, oznaczy wykonawczy regulamin drogowy (§. 44).

Na każdego członka Zarządu drogowego, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach administracji dróg gminnych, nakładać może Wydział powiatowy kary pieniężne porządkowe aż do 40 koron.

Kary te wpływają na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Każdy członek Zarządu drogowego odpowiedzialny jest za szkodę, wyrządzoną funduszowi drogowemu wskutek zaniedbania swego obowiązku.

Jeżeliby zarząd drogowy nie utrzymywał dróg gminnych II. klasy w dobrym stanie, lub używał w sposób nieodpowiedni funduszy drogowych, natenczas ma Wydział powiatowy zarządzić temu w sposób stosowny, a w szczególności winien tenże w miarę potrzeby i za zgodą politycznej władzy powiatowej objąć bezpośredni zarząd dróg rzeczonych, w którymto razie rozporządzać będzie dochodami z myta lub innymi funduszami dla tych dróg przeznaczonymi.

Wszelkie spory i zażalenia dotyczące objęcia dróg gminnych II. klasy w zarząd Wydziału powiatowego, rozstrzyga Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W wyjątkowych wypadkach przysługuje Wydziałowi powiatowemu prawo wyznaczania miejscowemu Zarządowi drogowemu, względnie jednemu z jego członków, bądź stałego bądź jednorazowego wynagrodzenia, które pokryte będzie z powiatowego funduszu dróg gminnych.

§. 41.

Wszelkie należytości przypadające na podstawie tej ustawy, tudzież koszta postępowania wykonawczego, gdy nie są uiszczane w terminie, ściągnięte będą drogą egzekucyi politycznej podług istniejących ustaw i przepisów.

Prawomocne uchwały, orzeczenia i rozporządzenia wydawane na podstawie niniejszej ustawy, egzekwowane będą na żądanie właściwej władzy autonomicznej przez polityczną władzę powiatową.

§. 43.

W gminach miejskich, dla których wydana została ustawa gminna z dnia 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. k., obowiązują niniejsza ustawa z następującymi zmianami:

a) Miasta te prowadzić będą pod kontrolą władz nadzorezych cały zarząd techniczny i ekonomiczny wszystkich dróg gminnych, w ich obrębie położonych, nie wyłączając czynności z §. 11. niniejszej ustawy wpływających.

b) Dochody z kopytkowego i innych źródeł wpływać będą do kasy miejskiej na rzecz miejscowego funduszu dróg gminnych, w obrębie miasta położonych, który pokrywać będzie wydatki w §. 25. przewidziane.

c) Z ustanowionego w §. 24. dziesięcioprocentowego dodatku do podatków bezpośrednich, w tych miastach opłacanych

5% tychże podatków wpływać będzie do kasy miejskiej na rzecz miejscowego funduszu dróg gminnych a 5% do kasy Rady powiatowej na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Powyższe przepisy rozciągnąć można także na inne gminy w kraju na podstawie uchwały sejmowej i za Cesarskiem zezwoleniem.

Art. II.

Postanowienia §§. 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 42. tejsze ustawy tracą w zupełności moc obowiązującą.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W n i o s e k.

Kłęska elementarna powodzi nawiedziła w dniu 18. i 19. czerwca br. powiat Żywiecki, która wskutek ulewnych deszczów i wezbrania wód nie tylko ziemiopłody w polu uszkodziła, — ale nawet zasiane urodzajne grunta zgarnęła — zasypała kamieniami, lub też na nieurodzajne kamieńce zamieniła, uszkodziła również drogi gminne i wiele tam ochronnych doszczętnie zniszczyła.

Powiat Żywiecki należy do uboższych powiatów naszego kraju, położony jest w górach, ma grunta mniej urodzajne, a mieszkańcy na wsi są ubodzy i przez ostatnią powódź ponieśli wielką klęskę.

Wysoki Sejm raczy zatem poszkodowanym mieszkańcom powiatu Żywieckiego przyjsć w pomoc znaczniejszą kwotą z funduszków krajowych — i wezwać Wysoki

c. k. Rząd, aby temuż powiatowi odpowiednie wsparcie udzielić raczył.

Wniosekodawca:
W. Szwed w. r.

Skołyszewski, Bohaczewski, Sękowski, Łazarski, Rayski, Jabłoński, Stapiński, Potoczek, Mazikiewicz, Staruch, Bojko, Huryk, Ostapczuk, Barabasz, Krempa.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

W n i o s e k

posłów Dra Andronika Mogilnickiego i Dra Michała Korola.

Zważywszy, że wskutek nadmiernego rozdrobienia gruntów małej posiadłości właściciele tychże nie są w stanie z uprawy tych gruntów wyżywić siebie i swoich rodzin;

zważywszy, że w naszym kraju brak większego przemysłu, któryby takim bezrolnym mógł dać zarobek, a tem samem możność do zarobkowania i do życia;

zważywszy, że wskutek tego następuje mimowolna emigracya bezdomnych i bezrolnych do większych miast i z powodu napływu nędzarzy przychodzi nawet do rozlewu krwi, jak to miało miejsce w ostatnich dniach we Lwowie, wnoszą podpisani

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się c. k. Rząd, by nie tylko słowem, ale i czynem przystąpił do uchwalonych robót inwestycyjnych i by z rozpoczęciem tychże wcale nie zwlekał wobec zagrażającej nędzy.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zajął się w szybszem tempie zadecydowaną ostatecznie regulacją rzek i wykonaniem robót melioracyjnych i by wedle

możności sam do tego zniewolił niedbałych interesentów.

Wnioskodawcy:
Mogilnicki w. r.
Korol w. r.

A. Barabasz, Barwiński, Huryk, Maryewski, Bujnowski, Sza'er, ks. Stojałowski, Gładziuk, Bohaczewski, Staruch, J. Stapiński, Żardecki, Mazikiewicz, Maiss.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków mieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Regulacja rzeki Soły zaczawszy od gminy Rayczy aż do ujścia do Wisły została już rozpoczętą — dopływy do tej rzeki — a mianowicie pomniejsze rzeki górskie: Żylcza Łękawka, Koszarawa i Ujsołka zostały przy regulacji rzeki Soły pominięte.

Tak samo ma się rzecz z rzeką Stryszawką wpadającą do Skawy.

Gdy te pomniejsze rzeki a mianowicie:

a) Żylcza prowadząca przez gminę Łodygowice i Zarzecze;

b) Łękawka, płynąca przez gminę Łękawicę, Rychwałd, Moszczanicę i Zadziele;

c) Koszarawa prowadząca przez gminę Jeleśnia, Pewel mała, Swinna i Sporysz;

d) Ujsołka przepływająca gminę Ujseł do Rayczy;

e) Stryszawka prowadząca przez gminę Łachowice, Stryszowę i Suchą

i te wszystkie dopływy są większymi rzekami górskimi, które przy każdym we-

zbraniu wód robią wielkie spustoszenia, rujnując łąki, pastwiska i użyteczną ziemię na kamieniste nieużytki zamieniają i rok rocznie czynią ludności górskiej nieobliczone straty.

Gdy nadbrzeżni właściciele gruntów obok rzek dopływowych są ubożsi włościanie, którzy z powodu niedostatku nie są w stanie do regulacji ani datkiem się przyczynić, dlatego podpisani zapytują:

Czyli Wys. c. k. Rząd jest skłonny regulację potoków górskich jako dopływów do rzeki Soły i Skawy w powiecie żywieckim kosztem Skarbu państwa, funduszem melioracji i kosztem naszego kraju czem spieszej przeprowadzić?

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Interpelujący:
Szwed w. r.

Ostapczuk, Kramarczyk, Barabasz, Rayski, Potoczek, Mazikiewicz, Łazarski, Staruch, Huryk, Bojko, Skołyżewski, Krempa, Barwiński Jabłoński, Stapiński i Sękowski.

I n t e r p e l a c y a.

Do wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie.

Jeszcze w roku 1892. gmina Osiek i kilka innych gmin powiatu bialskiego wniosła prośbę do Wysokiego Sejmu o wykonanie kanału ulgi pomiędzy rzeką Sołą a rzeką Macochą płynącą w kierunku północnym od m. Kęt ku Oświęcimiu, a to z powodu, iż rzeka ta corocznie swoim wylewem czyni mieszkańcom nadbrzeżnym wielkie i nieobliczone szkody.

Prośba ta znalazła łaskawy posłuch, gdyż na ten cel przeznaczono z funduszu krajowych 7000 zł., z którą to kwotą przy pewnym dodatku państwowym i powiatowym w przeciągu 8 lat tj. od r. 1892—1900 w rzeczywistości ów kanał ulgi wykonano, ciesząc się nadzieją, że odtąd ani mieszkańcy nad-

brzeźni szkód nadzwyczajnych od zalewów wodnych nie poniosą, ani też fundusz krajowy więcej na żadne wydatki powodziowe dla tej okolicy narażonym nie będzie.

Tymczasem po wybudowaniu owego kanału zaraz przy pierwszej mniejszej powodzi w roku 1900, 1901 a obecnie przy nadzwyczajnej tegorocznej w r. 1902 przekonano się, że kanał ulgi żadnej najmniejszej korzyści dla okolicy tej nie przyniósł, a to z powodu, iż na tym kanale zaniechano ze strony władzy budującej oraz nauki technicznej założyć ruchomy jaz, któryby w czasie powodzi mógł być wywierany, a prócz tego założono czyli zmurowano próg betonowy i punkt markujący wysokość normalnego stanu wody tak wysoko ułożono, że woda podczas obecnej największej powodzi zaledwie na kilka cali grubo do kanału ulgi odejść mogła, nie czyniąc przez to najmniejszej ulgi od zalewów gruntów nad brzegami Macochy położonych a ponieważ ostatnia powódź poczyniła straszliwe spuszczenia w gruntach, płonach nadbrzeżnych mieszkańców, jak we wsiach Nowej wsi, Kanczudze, Malcu, Bielanaeb, Łękach w Zeleszynie osieckiem, przeto podpisani zapytują, czy Wys. Wydział krajowy ze względu na własne oszczędności budżetu kraj. oraz dobro mieszkańców nadbrzeżnych nie byłby łaskaw natychmiast polecić Wydziałowi powiatowemu w Białej przy komisijnem dochodzeniu wobec zastępców interesowanych lub samychże poszkodowanych zarządzić zbadanie faktycznego stanu upustu wody na kanale ulgi a zarazem szkód wyrządzonych i uznać odpowiednie przebudowanie jazu z nieruchomego na ruchomy a zarazem niżnienie pału markującego.

Lwów, dnia 24. czerwca 1902.

Interpelant:

Kramarczyk w. r.

Szwed, Potoczek, Mazikiewicz, Huryk, Staruch, Żardecki, Wilczkiewicz, Kremen-

towski, Cielecki, Barabasz, Ostapczuk, Buynowski, Maryewski, Stapiński.

Interpelacya.

Posła Kramarczyka i posła Szweda do Jasnje Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ponieważ wiadomem jest ogólnie, że handel słodzonymi trunkami spirytusowymi we flaszkach opieczetowanych o pojemności niemniej jak 0.35 litra jest w Galicyi wyjęty z pod prawa propinacyi i mogą handel ten wykonywać wszyscy Ci, co zgłosili u władzy przemysłowej handel towarów mieszanych jako przemysł wolny, i skutkiem tego wyjątkowego postanowienia jest fakt, że w przerażający sposób mnoży się ilość podobnych handłów — które tworzą po wsiach ognisko pokątnego pijaństwa i rozpusty — a szczególnie pomiędzy biedniejszą klasą roboczą, a bardzo wiele tych handelków zmienia się w proste pokątne wyszynki z ogromną szkodą dla naszego społeczeństwa, dla tego podpisani zapytują:

Wysoki Rząd kiedy myśli wprowadzić w życie uchwałę sejmową z dnia 9. lipca 1901 na wniosek posła Skałkowskiego wzywającą Rząd, aby drobiazgową sprzedaż napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych, zawierających do 5 liter napoju, uznał jako przemysł koncesyonowany w myśl §, 24. ust. przemysłowej z dnia 23. lutego 1897 i aby przy udzielaniu tych koncesyi uwzględniał przedewszystkiem kółka rolnicze?

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Interpelujący:

Kramarczyk w. r., Szwed w. r.

Skołyszewski, Ostapczuk, Buynowski, Huryk, Maryewski, Staruch, Żardecki, Stapiński, Krementowski, Łazarski, Barabasz, Wilczkiewicz, Potoczek, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza Rządowego.

Zważywszy, że stan starożytnego kościoła parafialnego w Tuchowie jest tego rodzaju, że z powodu niepokrycia go dość wcześniej nowym dachem. grozi po prostu ruiną, a przynajmniej wielkiem zniszczeniem.

Zważywszy, że już w roku 1894 znawca techniczny, przez Komitet parafialny, wybrany orzekł, że kościół ten musi otrzymać nowy dach i wzmocnienie fundamentów opaską cementową itd., że Komitet parafialny uchwalił w r. 1894. te przez znawcę uchwalone restauracje a w r. 1896 ponowił tę uchwałę.

Zważywszy, że c. k. Rząd imieniem funduszu religijnego jako patrona tego kościoła od ośmiu lat załatwienie tej tak pilnej sprawy odwleka.

Zważywszy, że c. k. Rząd w r. 1901 przez komisję c. k. Starostwa w Tarnowie stwierdził, że wieża i sklepienie kościoła grożą zawaleniem i wskutek tego poleciło toż c. k. Starostwo reskryptem z dnia 12. maja 1902 komitetowi parafialnemu przede wszystkim zdemolowanie wieży i tymczasowe pokrycie dachu papą, a mimo to wszystko ten sam c. k. Rząd jako reprezentant funduszu religijnego zadość uczynienie obowiązkom patrona kościoła zwleka.

Zważywszy, że wskutek tego zwlekania c. k. Rządu także i strony konkurencyjne najniepotrzebniej na większe wydatki narażone są, gdyż restauracja tego kościoła kosztowałaby była przed ośmiu laty znacznie mniej, niż obecnie kosztować będzie.

Zważywszy, że c. k. Rząd nie może się zasłaniać nawet tem, gdyby Komitet parafialny nie dostarczył może jakiegos uzupełnienia planów restauracyjnych, skoro samo c. k. Starostwo restaurację poleciło.

Zapytują podpisani, jakie są powody tak rażącego przewlekania załatwienia sprawy, z natury swej nagłej, i co zamierza uczynić, aby ten starożytny kościół uchronić od ruiny i usunąć to ogromne rozgoryczenie, jakie z tego powodu wśród ludności parafii Tuchowskiej panuje.

We Lwowie, 25. czerwca 1902.

Interpelant
Buynowski w. r.

Skołyszewski, Kramarczyk, Maiss, Tomaszewski, Maryewski, Żardecki, Rayski, Bojko, Potoczek, Wurst, Vayhinger. E. Michałowski, Michalski, Hupka, Romanowicz, Merunowicz, Łazarski, Jabłoński, Dąbski, Lipiński, Krementowski, Szwed, Wilczkiewicz, Huza, Bednarski. Jahl.

I n t e r p e l a c y a

do Pana Komisarza Rządowego.

Zważywszy, że c. k. Prezydium Krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie wydało reskrypt z dnia 29. marca 1898 l. 1320 pr. do wszystkich c. k. Starostw i administracyj podatkowych we Lwowie i w Krakowie, na podstawie którego ostatni ustęp §. 173. ustawy podatkowej z dnia 25. października 1896. Nr. 220 dz. p. p. należy tak rozumieć, że ojcu rodziny, którego dochód roczny nieprzekracza 2000 zł. w. a. czyli 4000 kr. należy tylko wówczas niżyc stopę podatkową przynajmniej o jeden stopień, jeżeliby pomimo potrącenia $\frac{1}{20}$ części czystego dochodu od każdego dziecka po nad liczbę dwojga od pozostałej do opodatkowania reszty dochodu taka sama stopa podatkowa przypadała bez uwzględnienia tych potrąceń, i poleciło przewodniczącym komisji podatkowych dla podatku osóbsto-dochodowego, aby w razie niezastosowania się przez też komisję do tego zapatrywania, wnosili rekursy.

Zważywszy, że taka interpretacja tego przepisu ustawy zupełnie sprzeczną jest

z jasnym brzmieniem jej: „hiebei hat jedoch ohne Rücksicht auf die Höhe des Abzuges die Ermässigung des Steuersatzes um mindestens eine Stufe einzutreten“.

Zważywszy, że taka błędna interpretacja tego przepisu ustawy na niekorzyść opodatkowanych nie ma nawet najmniejszego uzasadnienia w rozporządzeniach wykonawczych do §. 173. ustawy podatkowej.

Zważywszy, że ustawę interpretować może w sposób obowiązujący tylko ustawodawca.

Zważywszy, że taka błędna interpretacja powyższego przepisu ustawy krzywdzi właśnie najbiedniejsze sfery obowiązane do opłacenia podatku osobisto-dochodowego.

Zapytują podpisani Pana Komisarza rządowego, w jaki sposób usprawiedliwić zdoła wydanie powyższego reskryptu c. k. Prezydum Krajowej Dyrekcji Skarbu i co zamierza uczynić, aby reskrypt ten był cofnięty.

Interpelant:
Buynowski w. r.

Huza, Staruch, Barabasz, Rayski, Merunowicz, Skołyaszewski, Maiss, Bednarski, Vayhinger, Tarnawski, Hupka, Żardecki, Fruchtmann, Koliszczak, Łazarski, Stapiński-Romanowicz, Witośławski, Rutowski, Lipiński, E. Michałowski, Dzieślewski, Jabłoński, Maryewski, Tomaszewski, Michałowski, Potoczek, Wilczkiewicz, Korol, Mazikiewicz, Wiśniewski.

Sekretarz Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie naglącej potrzeby robót ochronnych na rzece Świcy.

Rzeka Świca wskutek częstych powodzi i spuszczenia klauz dla spławów Ba

rona Poppera na Wygodzie koło Doliny grozi katastrofą wszystkim wsiom, położonym nad rzeką. Osobliwie zagrożone są wsie Horszów, Podbereż, Tiapecze i Lisowice w pow. Dolińskim.

W Hoszowie rzeka Świca, zmieniając przy każdej powodzi łożysko, zniszczyła już setki morgów najlepszego gruntu, a teraz zwróciła swoje koryto wprost na chałupy, tak, że przy najbliższej powodzi może zabrać całą wieś.

W Podbereżu woda dobrała się do miękkiego sypkiego pola i grozi zniszczeniem co najmniej połowy wsi.

W Tiapeczu rzeka Świca łamie brzegi i zagraża utorowaniem sobie nowego łożyska od Kniażołuki powyżej wsi także prosto na wieś.

Nie lepiej ma się rzecz, w Lisowicach. Dla tego podpisani wzywają Wysoki c. k. Rząd by celem zapobieżenia okropnej katastrofie zarządził jak najrychlej intensywne roboty ochronne na rzece Świcy.

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Barabasz, Huryk, Staruch, Żardecki, Ostapczuk, Skołyaszewski, Glidzuk, Korol, Mazikiewicz, Bójko, Krempa, J. Stapiński Ochrymowicz, Szajer.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie wyborów gminnych w Janówce, Strutynie, Wyżnym, Wołoskiem Siole, Hoszowie, Witwicy, Belejowie, Dolinie i Dołżce w powiecie Dolińskim.

W powyższych 7 pierwszych urzędują stare Rady gminne; pomimo, że nowe wybory zostały przed kilku laty przeprowadzone, to jednak wniesione protesty nie mogą się doczekać załatwienia. Wszelkie

prośby, zażalenia, urgensa i przypomnienia ze strony interesowanych nie nie pomagają...

We wsi Jamówka odbyły się wybory nowe już dwa lata temu. Dopiero 25. maja 1901 z powodu wniesionego pretestu przesłuchano w Starostwie powołanych w proteście świadków i odesłano do c. k. Namiestnictwa akta tudzież protokoły, ale do tej chwili niema ostatecznej decyzji.

W Strutynie wyżnym już 9 lat urzęduje dawna Rada gminna, a to z tego powodu że Starostwo Dolińskie chce koniecznie utrzymać starego wójta Jana Kalinowicza przy urzędowaniu, jakkolwiek tenże przepadł 8 głosami przeciw 10, które padły na Iwana Rudego

W Wołoskiem Siole odbyły się nowe wybory jeszcze w roku 1898, zatem przed 4 laty, ale wniesiony protest zalega i do dnia dzisiejszego nie został załatwiony.

W Horszowie urzęduje stara Rada gminna już lat 14. Z tej Rady zastępca wójta Szmulko Taub i asesor Ołeksą Ohładiak, tudzież radni ks. Hornikiewicz, Ołekska Szyjan, Riwa Nagler, Diudio Adlerschein, Jonas Wisel zmarli dwaj radni wyprowadzili się do Bolechowa, niektórzy potracili swoje mandaty z powodu czynów karygodnych, ale Starostwo Dolińskie ani wyborów uzupełniających nie zarządza, ani wniesionego protestu nie załatwia, tylko starą, nielegalną Radę gminną, wybraną jeszcze w październiku 1888, podtrzymuje

Dodać należy, że na tę starą Zwierzchność gminną wniesiono stopy zażeń zarówno do Starostwa, jak i do Wydziału powiatowego w Dolinie, ale te są głosem wołającego w pustyni.

W Witwicy odbyły się wybory przed trzema laty, a mimo tego urzęduje stara Rada gminna: Z 18 dawnych radnych pozostało przy życiu już tylko 4, ale mimo tego do dnia dzisiejszego ani nie zarządzo wyborów uzupełniających, ani też nie załatwiono wniesionego protestu.

W Bełejowie odbyły się z początkiem roku bieżącego wybory nowej Zwierzchności gminnej, przeciw którym 50 członków Zwierzchności gminnej wniosło protest, ale do dnia dzisiejszego niema żadnej odpowiedzi.

W Dolinie urzęduje dawna Rada gminna także 9 lat, a to z tego powodu, że Starostwo nie załatwia protestu, wniesionego przed 3 laty.

W końcu w Dołżce zachodzi ta anomalia, że przy wyborach gminnych pierwsze koło stanowi sam jeden żyd, Adlersberg, który mianuje 4 radnych, jakich chce, a toż samo mianuje według upodobania 2 zastępców, i używa takich praw, jak cała gmina razem.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd powyższe protesta jak najrychlej załatwić?

II. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd niedbałych w tej sprawie urzędników pociągnąć do surowej odpowiedzialności?

III. Co zamierza Wysoki c. k. Rząd uczynić, by podobne niedbalstwa albo pokrywanie skorrumpowanych kreatur i znieprawionych Rad gminnych ze strony urzędów w przyszłości się nie powtarzały?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Skołyszewski, Głidziuk, Szajer, Krempa, J. Stapiński, Korol, Zardecki, Mazikiewicz, Bojko, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bokaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie wyborów gminnych we wsi Kniażożuka w powiecie Dolińskim.

Do wniesionej już w tej sprawie interpelacji dodajemy jeszcze fakt następujący:

We wsi Kniażołuca, powiatu Dolińskiego, urzęduje dawna Rada gminna jeszcze od roku 1891, zatem lat 11. W roku 1897 odbyły się wprawdzie wybory, ale przeciw nim wniesiono protest, który dopiero po 4 latach doczekał się załatwienia.

W roku 1901. odbyły się drugie wybory, ale i przeciw nim wniesiono protest, który załatwiono aż po $\frac{1}{2}$ roku...

Dnia 31. maja r. b. odbyły się wybory po raz trzeci, żeby zaś już nie można było wnosić żadnego protestu, sprowadziła gmina na swój koszt komisarza Starostwa z Doliń. Ale mimo tego i przeciw tym wyborom wniesiono protest, do dnia dzisiejszego nie załatwiony. Ponieważ w gminie już 11 lat panuje jeden, ten sam wójt z karanym sądownie za oszustwo pisarzem gminnym; ponieważ z tego powodu zapanowały we wsi nieporządki w najwyższym stopniu; ponieważ gmina, nauczona doświadczeniem, obawia się, że i ten protest, podobnie jak 2 pierwsze, będzie tak długo zalegał, przeto podpisani zapytują:

Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd protest gminy Kniażołuca jak najrychlej załatwić, nieprawidłowej gospodarce gminnej w tejże wsi koniec położyć i zaniepokojoną ludność tej wsi w ten sposób uspokoić?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:

Bohaczewski w. r.

Kramarczyk, Bojko, Huryk, Krempa, Stapiński, Barwiński, Ostapeczuk, Staruch, W. Szwed, Skołyszewski, Dr. Mogilnicki, Barabasz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie szkód zrządzonych przez dziki i inne zwierzęta leśne, tudzież w sprawie postępowania przy wydzierżawianiu polowania gminnego w powiecie Dolińskim.

Jedną z największych plag ludności wiejskiej powiatu Dolińskiego są dziki i

jelenie. We wsiach Spasie, Jasienowcu i Dubie wyrządziły one wielu członkom gminy znaczne spustoszenia i szkody. Po polach, sianożęciach, po zasianych w pocie czoła rolach chodzą one całkiem bezpiecznie i pewnie, tak, jakby oswojone zwierzęta domowe.

Jurko Bojczyn z Janówki poniósł sam jeden szkodę od jeleni na 80 koron w zasianem życie; Iwanowi Iwanyszynemu z Duby ocenili zaprzysiężeni taksatorowie gminni samemu jednemu szkodę od jeleni na 60 koron! To samo dzieje się i w Taniawie, Lisowicach, Lecówce, Dubszarze i w innych wsiach powiatu Dolińskiego.

Obowiązani do odszkodowania właściciel i dzierżawcy polowania wzbraniają się zwrócić szkodę w drodze dobrowolnej, — natomiast Starostwo Dolińskie odnośne doniesienia i zażalenia albo rzuca do kosza, i pozostawia je bez żadnej odpowiedzi, albo obiecuje zesaść na grunt ustanowionych przez siebie taksatorów, ale obietniczki swojej nie wypełnia, albo w końcu, jak to się stało w Jasienowcu, nakazuje poszkodowanym, by wykazali się świadkami, którzy tych jeleni na własne oczy widzieli i ich na gorącym uczynku przydybali.

W Witwicy, w powiecie Dolińskim, termin wydzierżawienia polowania kończył się dnia 1. maja 1901. W czerwcu otrzymała Zwierzchność gminna zawiadomienie, że nowa licytacja na polowanie gminne odbędzie się dnia 1. sierpnia 1901. Ale licytacja wtedy czemuś się nie odbyła, za to przy końcu roku otrzymała gmina zawiadomienie, że licytacja już się odbyła bez udziału i zawiadomienia Zwierzchności gminnej dnia 23. października 1901.

W obec tego zapytują podpisani:

I. Czy znane są c. k. Rządowi powyższe fakta?

II. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd pociągnąć winnych do odpowiedzialności?

III. Czy zamierza Wysoki c. k. Rząd surowo polecić c. k. Starostwu Dolińskiemu, by toż wzięto w obronę ciężko pokrzywdzonych włościan i należne im prawo przyznało i przyznawało?

We Lwowie dnia 23. czerwca 1902.

Interpelant:
Bohaczewski w. r.

Mazikiewicz, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Skołyżewski, Glidziuk, J. Stapiński, Żardecki, Bojko, Krempa, Korol, Ochrymowicz, Szajer.

Interpelacja

posła Starucha i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie bestyalskiego znęcania się nad włościanami ze strony rządcy dóbr Antoniego Tabęckiego we wsi Rosochowaćcu w powiecie Podhajeckim.

We wsi Rosochowaćcu, powiatu Podhajeckiego, rządcą dóbr pana Jankowskiego Antoni Tabęcki znęca się od dwóch lat w okrutny sposób nad służbę dworską, wbrew, przepisom ustawy, nawet wbrew godności ludzkiej postępuje tak, jak za dawnych czasów pańszczyznianych, za najmniejsze przewinienie okłada ludzi kijem, kładąc ich gwałtem na ławkę. I tak przed rokiem dał 20 kijów parobkowi Józefowi Malinowskiemu, potem później Jaśkowi Dubiszakowi 25 kijów, Harasynowi Myszakowi 20 kijów, a 20. maja r. b. chwycił dworskiego sługę Iwana Szwaka, zaciągnął go do stodoły, i przywoławszy 3 parobków dworskich, Antoniego Lebedyńskiego, Iwana Balickiego i Hryńka Sanickiego, kazał im przemocą rzucić Iwana Szwaka na ziemię i sięść dwom na niego, a jednemu na głowę, sam chwyciwszy kija, zaczął nim z całej siły okładać biednego najmita, tak że ten kilkanaście dni nie mógł wstać na nogi. Nawet na dziewczętach odbywa ten ohydny człowiek tę straszną operację. Niedawno temu kazał zaciągnąć biedną dziewczynę Maryę Strachmańczukówną i wyliczył jej 25 kijów.

Ponieważ to dzikie postępowanie tego człowieka odbywa się dłuższego czasu, a do wsi przychodzą patrole żandarmerskie i nie widzą się spowodowani do wystąpienia przeciw tej ohydnej zbrodni, a rzecz pewna, że i wyższym władzom kompetentnym musi to być znane, jednak dotychczas nie one nie zarządziły by tego bestyalskiego człowieka powstrzymać od tych gwałtów, które są hańbą XX stulecia, przeto podpisani zapytują, czy to postępowanie jest znane wysokiemu Rządowi, a jeżeli nie, to czy dowiedziawszy się o tem, gotów jest tego bestyalskiego rządcę za te spełniony zbrodnie do surowej odpowiedzialności pociągnąć?

We Lwowie dnia 25. czerwca 1902.

Interpelant:
Staruch w. r.

Huryk, Bojko, Mazikiewicz, Bohaczewski, Barabasz, Ostapczuk, Szwed, Krempa, Barwiński, Korol, Stapiński, J. Kramarczyk, Skołyżewski, Potoczek.

Marszałek oznajmia, że te interpelacje odstąpi stosownie do ich treści p. komisarzowi rządowemu, a jedną Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że ks. Faciewicz administrator dyecezyi Stanisławowskiej obrządku gr. kat. zawiadomił, że z powodu zajęć dyecezyalnych nie może brać udziału w obradach sejmowych.

Marszałek oznajmia, że p. K. Badeni przed przystąpieniem do porządku dziennego zażądał głosu w sprawie formalnej, przeto udziela mu głosu.

Przemawia p. K. Badeni i stawia wniosek formalny, by przekazane komisji budżetowej sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie gwarancji dla wkładek lokowanych w gal. kasie oszczędności, odesłać komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia poseł Apolinary Jaworski i wnosi na powiększenie liczby członków komisji gminnej o 1 członka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia p. Władysław Krański i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji bankowej o 1 członka.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Przemawia p. Sękowski i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji reform agrarnych o 1 członka.

Izba chwala bez rozprawy ten wniosek.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prokie ustawy o publicznych biurach pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Przemawia p. Jabłoński i stawia wniosek formalny na odesłanie tego sprawozdania do osobnej, 15 członków składać się mającej komisji dla spraw społeczno-politycznych.

Przemawia p. Stadnicki i stawia formalny wniosek na odesłanie tego przedmiotu do osobnej z 15 członków wybrać się mającej komisji dla ustawy o biurach pośrednictwa pracy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z przedłożeniem poprawek do projektu ustaw 1. o zalesieniu, ochronnem, 2. o niektórych zarządzeniach policyjnych leśnych i wodnych.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytania sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przeuiesienia szpitala powszechnego w Przemyśle i wybudowania nowego w odpowiednim miejscu.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Kozłowskiego w przedmiocie wydania zarządzeń potrzebnych dla wykonania ustawy o regulacji rzek.

Przemawia p. Kozłowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Stojalowskiego w sprawie przeniesienia c. k. Sądu powiatowego z Ślemienia do Suchej.

Przemawia p. Stojalowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Żardeckiego o wydanie nowej ustawy łowieckiej.

Przemawia p. Żardecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku posła Szweda o przyznanie mieszkańcom gmin Sopotnia mała, Przyłęków, Krzeszów, Rychwałd i Rychwałdek pow. Zywieckiego zapomogi 5000 K na zasiew gruntów i wyżywienie ludności kłeską gradową w r. 1901 dotkniętej.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego w przedmiocie założenia kosztem kraju jednego seminarium nauczycielskiego z kierunkiem rolniczym, połączonego z internatem.

Przemawia p. Cielecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Trzecieckiego o popieraniu zakładania małych i średnich wędlni jako przemysłu domowo-rolniczego.

Przemawia p. Trzeciecki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Stan. Jędrzejowicza o zmianę ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych.

Przemawia p. Jędrzejowicz Stanisław uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w sprawie zakładania fabryk krajowych dla wyrobów betonowych i odsprzedaży tychże wyrobów włościanom po cenach produkcji.

Przemawia p. Szajer uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w przedmiocie ukrajowienia drogi Rze-

szów — Głogów — Kolbuszowa — Majdan — Tarnobrzeg.

Przemawia p. Szajer uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie w Gromcu koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Gromiec koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięcin od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Gromiec powiatu chrzanowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w Gromcu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (dz. u. kr. Nr. 43.) w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Gromiec.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h ;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h ;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h ;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h ;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o niżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że obecnie stawia na porządku dziennym punkt ostatni, t. j.

Sprawozdanie Wydziału kraj. o udzieleniu Radzie powiatowej w Buczaczu koncesji do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz—Potok złoty.

Sprawozdawca p. Laskowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Buczaczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty.

Art. I.

Radzie powiatowej w Buczaczu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty na dwóch stacyach mytniczych, a to na jednej stacyi pod Buczaczem i na drugiej stacyi pod Potokiem, pod warunkiem utrzymania przedmiotu umyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 5 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43.)

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z dwóch stacyi według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego, ciężkiego koni wierzchownych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły, nalażą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nieżąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc. Izba uchwała przyjęcie tej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, że obecnie jako ostani punkt porządku dziennego następuje:

Wybór 8 członków Wydziału galic. Kasy Oszczędności we Lwowie (na propozycję Wydziału krajowego). Który to w porządku dziennym wydrukowanym jest jako punkt przedostatni.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału Krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wydział krajowy wnosi: Wysoki Sejm raczy wybrać na trzy lata członkami Wydziału Galic. Kasy oszczędności dotychczasowych członków tegoż Wydziału:

1. Dra Władysława Abrahama, profesora Wszechnicy.

2. Dra Stanisława Głabińskiego, profesora Wszechnicy,

3. Dra Jarosława Kułaczkowskiego, Dyrektora Towarzystwa „Dniestr“,

4. Dra Adolfa Liliena, szefa domu bankowego,

5. Stanisława Niezabitowskiego, właściciela dóbr i posła na Sejm krajowy,

6. Eugeniusza Pierożyńskiego, radcę Wydziału krajowego,

7. Jana Schulza, budowniczego i

8. Dra Zygmunta Skowrońskiego, adwokata krajowego.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Bojkę, Emila Michałowskiego, Huryka, Białoskórskiego i Cieńskiego Leszka, i wzywa posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania nagłego wniosku p. Włodka i Maisa i tow.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje następujący wniosek nagły.

W n i o s e k n a g ł y.

Wysoki Sejmie!

Na dniu 23 i 24. bm. Wisła wraz z dopływami zalała w powiecie Bocheńskim pięć największych gmin: Groble, Trawniki, Zielone, Swiniarów i Niedarów. Powódź nastąpiła wskutek wylewów dopływów Wisły, a w szczególności wskutek wylewów Raby i Drwini i wskutek pęknięcia starych wałów Wiślanych. Obszar zalanych gmin wynosi około 10.000 morgów ról ornych oprócz łąk i pastwisk. Gminy te w ostatnim dziesięcioleciu przeszły trzy razy klęskę powodzi, a wskutek tego są bardzo zubożałe, większa część ludności z tych gmin wyszła na robotę do Niemiec. Do obrony wałów nie było ludzi w tych gminach, musiano rekwirować ludzi z sąsiednich gmin. Ludność tych gmin nie będzie miała żadnego sprzętu, nie będzie przeto miała ziarna na obsiew jesienny i wiosenny, nie zdobędzie się również na fundusz na zakupno ziarna, bo na każdym prawie gruncie cięży pożyczka hipoteczna i po dwie pożyczki bezprocentowe zapomogowe wskutek poprzednich klęsk powodzi zaciągnięte.

Wobec tej katastrofy konieczną jest rzeczą przyjąć ludności rolniczej z szybkością pomocą na zakupno ziarna na obsiew gruntu, t. j. ze zapomogą na obsiew natychmiastowy wykami i grochem, celem uzyskania na zimę karmy dla inwentarza, ze zapomogą na zakupno ziarna na obsiew jesienny, ze zapomogą na zakupno ziarna i ziemniaków na obsiew wiosenny.

Rachując, że zakupno ziarna na obsiew natychmiastowy kosztować będzie po 10 koron na morgę, obsiew jesienny i wiosenny po 20 koron na morgę, — stawiam następujący nagły wniosek.

Wysoki sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by przyszedł zalanim gminom w miarę funduszy z pomocą natychmiastową.

Dalej raczy Wysoki Sejm uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

1. Ażeby gminom zalanim powiatu bocheńskiego dał zapomogę z funduszy państwowych na zakupno ziarna na obsiew jesienny i wiosenny w kwocie odpowiedniej rozmiarowi klęski.

2. ażeby wydał bezpłatnie ze salin w Bochni potrzebną ilość surowicy lub soli bydłowej dla poprawy karmy dla inwentarza gmin zatopionych powiatu bocheńskiego;

3. ażeby natychmiast rozpoczął roboty regulacyjne rzek w powiecie bocheńskim celem zapobieżenia corocznym katastrofom powodzi i dania ludności zarobku.

Lwów, dnia 25. czerwca 1902.

Wnioskodawcy:
Włodek w. r.
Maiss w. r.

Skrzyński, Hupka, Mars, Janczewski, Sękowski, Dąbski, Cielecki, Górski, A. Jędrzejowicz, Garapich, Paszkowski, Szwed, Kramarczyk, Stan. Tarnowski, Bobrzyński, Wład. Jaworski.

Przemawia p. Włodek uzasadniając nagłość wniosku, i wnosi na odesłanie wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku.

Wnioskodawca na zapytanie Marszałka zrzeka się głosu dla uzasadnienia swego wniosku, a Izba bez rozprawy uchwała odesłanie wniosku nagłego p. Włodka do komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia, że p. Theodorowicz Antoni złożył mandat do komisji przemysłowej, a p. Hupka do komisji gospodarstwa krajowego, i że uzupełniające wybory do tych dwóch komisji umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu, w sprawie formalnej.

Przemawia p. Stapiński pod względem formalnym i wnosi na odesłanie jego wniosku w sprawie zamawiania wszelkich dostaw dla Wydziału krajowego i zakładów krajowych wyłącznie u krajowych producentów i dostawców, przydzielonego komisji

gospodarstwa krajowego, do komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Stapińskiego.

Marszałek udziela głosu p. Leszkowi Cieńskiemu dla zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru 8 członków Wydziału galic. Kasy Oszczędności we Lwowie.

P. Cieński Leszek zdaje sprawę z wyniku tego skrutynium.

Głosowało 81. Absolutna większość 41. Z tych otrzymali pp. Dr. Władysław Abraham 81, Dr. Stanisław Głębiński 81, Dr. Jarosław Kułaczkowski 81, Dr. Adolf Lillien 60, Stanisław Niezabitowski 81, Eugeniusz Pierożyński 81, Jan Schulz 78 i Dr. Zygmunt Skowroński 81 głosów.

Marszałek stwierdza rezultat powyższych wyborów, następnie zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 27. Czerwca 1902 roku godzina 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godz. 2 m. 10 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki. w. r.

Sekretarze;

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski. w. r.